

תלמודו בידו

דף עז עמוד א

- א** מדוע גורש גבריא אל המלאך מאחורי הפרגוד ?
- ב** מתי חזר גבריא אל למחיצתו של הקב"ה ?
- ג** האם הגזירה ליטול מס המלך מתלמידי חכמים נתקיימה לבסוף, ומדוע ?
- ד** מנין שהימנעות מנעילת הסנדל נחשבת עינוי ?

א לאחר שישראל עבדו עבודה זרה בבית המקדש, ועשו צרכיהם כנגד ההיכל. נצטווה גבריא לקחת גחלי אש ולשרוף את כולם, כולל הצדיקים שבהם. וגבריא לא נטל את הגחלים בעצמו אלא מיד הכרוב, כדי שיצטננו קצת. באותה שעה גרשוהו ממחיצתו של הקב"ה, והוכה בששים שוטים של אש. והעמידו את דוביא אל המלאך שר הפרסיים במקומו במשך עשרים ואחד יום. ודוביא הוסיף את ישראל בכלל משלמי מס המלך.

ב דוביא אל המלאך ביקש להטיל מס המלך גם על תלמידי חכמים. ומאחורי הפרגוד טען גבריא, שאין ראוי שהחכמים יהיו מסורים בידי האומות. ולא נתקבלה טענתו, עד שאמר לפני הקב"ה, "אם יהיו כל חכמי אומות העולם בכף מאזנים, ודניאל בכף שניה, הרי מכריע את כולם". והואיל ולימד זכות על עם ישראל, זכה לחזור למחיצתו של הקב"ה.

ג דוביא אל בלע את האיגרת בה נכתבה חובת המס, ועל ידי כך נמחקה החתימה. לכן יש חכמים שהשלטונות מחייבים אותם המס, ויש שאינם חייבים לשלם.

ד נאמר שדוד "התענה" בזמן שברח מפני אבשלום בנו, והלך יחף, ויחף היינו לגמרי ככתוב "מנעי רגליך מיחף", אפילו לא בנעלים מטולאים.